

AQUEST ANY

Aquest any en que perdem tantes coses,
a causa de un invisible enemic,
només ens queda el perfum de les roses,
de moltes d'altres, només un pessic.

No hem perdut sols, l'esplendorosa fira,
d'altres diades s'han hagut d'ajornar,
de reunions i des festes, una tira,
que moltes costaran molt d'endegar.

Oh... any dos mil vint de mala memòria,
que penes portes i tants mals de cap,
tu quedaràs per sempre en la història,
amb lletres negres per dolent marcat.

Has escampat la pitjor epidèmia,
semblant de mort i desesperació,
les moltes llars en que cada família,
ha sofert l'angoixa de l'abandó.

Els que lluiten amb fermesa i frisança,
contra aquest virus que és de mal matar,
son dignes de la més gran alabança,
persones que sempre hem de respectar.

Ara diuen que el sol ja comença a treure,
una mica el cap, fins a ser-ne eixit,
s'esforcen fins del tot poder-lo veure,
radiant de llum seré i ben eixerit.

Gràcies a tots qui ens donen esperança,
amb el seu treball costós i resignat,
gràcies metges, que porteu la gaubança,
a cada cor que viu desesperat.

ESTEVE PERICH SALA Cardedeu, 19 de maig de 2020